

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16727/2024
22.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Гордане Комненић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Владан Готовац, адвокат из ..., против тужене тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6324/20 од 31.01.2024. године, у седници одржаној 22.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6324/20 од 31.01.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6324/20 од 31.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 11191/19 од 27.05.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу ВВ на име накнаде нематеријалне штете, на име претрпљених душевних болова због смрти блиског лица, исплати износ од 550.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 27.05.2020. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу у којем је тражено да суд обавезе тужену да тужиоцу ВВ на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од још 100.000,00 динара (преко износа досуђеног у ставу првом изреке пресуде у висини од 550.000,00 динара, а до траженог износа од 650.000,00 динара) са припадајућом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 284.600,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6324/20 од 31.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и тећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ради разматрања правних питања од општег интереса.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. став 1. ЗПП, нису испуњени. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, односно за новим тумачењем права у погледу примене чланова 153., 154., 173., 174. и 200. Закона о облигационим односима, којима су регулисани основи одговорности за штету и појам штете, као и правно признати видови нематеријалне штете за које се може досудити новчана накнада под одређеним условима. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда у истим или сличним чињеничним и правним ситуацијама, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Из изнетих разлога, применом члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 24.04.2017. године, вредност побијаног дела спора је 550.000,00 динара.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија

Добрила Страјина,с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**